

Τζιόρτζιο Ντε Κίρικο, **Μεταφυσική νεκρή φύση**, 1914, Νέα Υόρκη, Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης.

Ο Ντε Κίρικο αποτυπώνει τη **Χαρούμενη επιστήμη του Νίτσε**. Η νέα τέχνη “που χορεύει”, - τη γέννηση της οποίας συμβολίζει το αυγό, - εμψυχώνεται από τη χαρά για το “άγνωστο Χ”, την αγάπη για το αίνιγμα. Ο σκεπτόμενος άνθρωπος επιχειρεί να ερμηνεύει τις μυστηριώδεις μεταφορές και τα σημάδια του κόσμου. Η **Χαρούμενη επιστήμη** αποτελείται, από **πέντε βιβλία**, μαζί με έναν πρόλογο για τη δεύτερη έκδοση, ένα “πρελούδιο σε γερμανικές ρίμες” με τον τίτλο “Αστείο, πανουργία και εκδίκηση” και ένα παράρτημα ποιημάτων με τον τίτλο “Τραγούδια του πρίγκιπα Έκνομου”. Στο βιβλίο αυτό θίγονται τα **βασικά θέματα** του προβληματισμού του Νίτσε: ο σκοπός της ύπαρξης και τι είναι “ευγενές” και τι “κοινό” εν όψει των “απόλυτων καθηκόντων” η “διανοητική συνείδηση” και η συνείδηση γενικά τα αισθήματα της “δύναμης”, της “αρχαίας περηφάνιας”, της διάκρισης πάθη όπως η γενναιοδωρία, η ευγένεια και ο πόνος επίσης, η πραγματικότητα της δημιουργίας των καλλιτεχνών, η ηθική και η αισθητική, οι γυναίκες και η σχέση τους με την αγνεία και τη μητρότητα η γνώση, με την καταγωγή της και την τεράστια περιοχή της, η πίστη, η ευτυχία, η αυτοκυριαρχία, η “σοφία μέσα στον πόνο” και το “μεγαλείο” και τέλος, η καταγωγή γενικά: η καταγωγή της λογικής, των σοφών, των θρησκειών, ακόμη και της ίδιας της έννοιας της γνώσης.

Φιλοσοφία – Κεφ. 1 - ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΡΙΑ σελ.14

http://dromospoihshts.gr/2019/01/27/paul_gauguin_kyklos_zwis/

“ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ; ΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ; ΠΟΥ ΠΑΜΕ;” Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΓΚΩΓΚΕΝ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΖΩΗΣ

Posted on 27 Ιανουαρίου, 2019 by Amantes Amentes

- Ποια ιστορία ξεκινά από αυτόν τον πίνακα, από αυτό εδώ το πλάνο;

Ο Γκωγκέν έφυγε για την Ταϊτή το 1891, αναζητώντας μια πιο απλή και στοιχειώδη κοινωνία από αυτήν της γενέτειράς του Γαλλίας. Μαζί με διάφορους άλλους πίνακες που δημιούργησε ξεκίνησε τον πίνακα αυτόν το 1897 και τον ολοκλήρωσε το 1898, θεωρώντας τον αριστούργημα και αποκορύφωμα των σκέψεών του.

Το 1897 ο μεγάλος ζωγράφος Paul Gauguin βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση, καθώς πάσχει από χρόνια σύφιλη και κατάθλιψη. Η υγεία και τα οικονομικά του επιδεινώνονται. Αποκαρδιωμένος, θα προσπαθήσει να θέσει τέρμα στη ζωή του πίνοντας αρσενικό.

Αφήνει παρακαταθήκη το "magnus opus" (great work) του, που αποτελεί ένα είδος καλλιτεχνικής διαθήκης. Ενέγραψε τον τίτλο του πίνακα στα γαλλικά, στην άνω αριστερή γωνία του πίνακα:

D'ou Venons Nous / Que Sommes Nous / Ou Allons Nous, δηλαδή

“Από πού ερχόμαστε; Τι είμαστε; Πού πάμε;”

Στην άνω δεξιά γωνία υπέγραψε και έβαλε την ημερομηνία του πίνακα: P. Gauguin/1897.

Το δηλητήριο δεν θα επιδράσει, αλλά δεν θα αργήσει να τον βρει ο θάνατος.

Ο Γκωγκέν υπέδειξε πως ο πίνακας πρέπει να «διαβαστεί» **από δεξιά προς αριστερά**, με τις τρεις μείζονες ομάδες προσώπων να απεικονίζουν τα ερωτήματα που θέτει ο τίτλος.

- **Οι τρεις γυναίκες με το παιδί** αντιπροσωπεύουν το ξεκίνημα της ζωής.
- **Η μεσαία ομάδα** συμβολίζει την καθημερινή εμπειρία της νεαρής ενήλικης ζωής.
- **Στην τελευταία ομάδα**, σύμφωνα με τον καλλιτέχνη, βλέπουμε «μια γριά γυναίκα η οποία καθώς προσεγγίζει το θάνατο εμφανίζεται συμφιλωμένη και παρατημένη στις σκέψεις της»· στα πόδια της «ένα περίεργο άσπρο πουλί... αναπαριστά τη ματαιότητα των λέξεων.»
- Το **μπλε είδωλο** στο υπόβαθρο προφανώς απεικονίζει ό,τι ο Γκωγκέν περιέγραφε ως «το Επέκεινα» (δηλαδή κάτι το μεταφυσικό) .

Για το σύνολο της απεικόνισης είπε, **«Πιστεύω πως αυτός ο πίνακας όχι μόνο ξεπερνά όλους τους προηγούμενούς μου, αλλά κι ότι δεν θα ξανακάνω κάτι καλύτερο – ή τουλάχιστον όμοιο του.»**